

Skatteministeriet

29. november 2017
J.nr. 2017 - 3772

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 16 - Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Målretning af aldersopsparing og regulering af fejlagtige pensionsindbetalinger).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 10 af 13. november 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Karsten Lauritzen

/ Søren Schou

Spørgsmål

I tilbagetrækningsudspillet ”Flere år på arbejdsmarkedet” skrev regeringen bl.a., at målretningen af aldersopsparingsordningen skal sikre, at lavtlønnede kan indbetale en mærkbar del af deres pensionsopsparing på aldersopsparingsordninger, som ikke fører til modregning i folkepensionen m.v. Hvordan harmonerer dette med, at netop rigtigt mange lavtlønnede i praksis er afskåret fra at benytte aldersopsparing, fordi det vil påvirke deres rådighedsbeløb mærkbart og samlet set være ufordelagtigt?

Svar

Det skal kunne betale sig at arbejde. Og det skal kunne betale sig at spare op til en tilfredsstillende pensionisttilværelse. Det er baggrunden for aftalen om Flere år på arbejdsmarkedet mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Med aftalen, som bl.a. udmøntes med dette lovforslag, understøttes det, at personer med kort tid til folkepensionsalderen kan indbetale forholdsvist store beløb til aldersopsparing. Udbetalinger fra aldersopsparinger medfører ikke indkomstaftapning af folkepensionens pensionstillæg eller andre offentlige ydelser.

Folkepensionens pensionstillæg afhænger af pensionistens indkomst. Indkomsten opgøres efter reglerne i personskatteloven. Det vil sige, at der anvendes det samme beregningsgrundlag som ved beregning af personskatten. Det fulde årlige pensionstillæg er 78.612 kr. for enlige og 38.676 kr. for gifte eller samlevende. Pensionstillægget bliver sat ned, når den samlede skattepligtige indkomst (personlig indkomst, kapitalindkomst og aktieindkomst) er over en vis størrelse.

Når pensionstillægget bliver beregnet på baggrund af den samlede skattepligtige indkomst opgjort efter reglerne i personskatteloven, betyder det endvidere, at fradragsberettigede pensionsindbetalinger – på indbetalingstidspunktet - ikke kun medfører en lavere skattebetaling, men også at indtægtsgrundlaget, som kan påvirke pensionstillægget, bliver tilsvarende mindre.

For en person, der er gift eller samlevende med en person, der modtager pensionstillæg, kan en fradragsberettiget pensionsindbetaling betyde, at ægtefællen eller samleveren får beregnet et større pensionstillæg. Og i den givne situation vil en omlægning af pensionsindbetalingen fra fradragsberettiget ratepension eller livrente til ikke fradragsberettiget aldersopsparing alt andet lige kunne føre til, at ægtefællens pensionstillæg nedsættes – i de år, hvor den ægtefælle, der stadig er på arbejdsmarkedet, foretager indbetaling til aldersopsparing.

Det giver imidlertid ikke et retvisende billede alene at inddrage vilkårene på indbetalingstidspunktet. Set over det samlede livsforløb vil omfanget af indkomstaftapning af offentlige ydelser typisk være væsentligt større på udbetalingstidspunktet end på indbetalingstidspunktet. Jeg er derfor ikke enig i, at det for lavtlønnede samlet set vil være ufordelagtigt at indbetale til aldersopsparing, fordi rådighedsbeløbet på indbetalingstidspunktet påvirkes.

Jeg anerkender, at det i husholdninger med personer, der modtager overførselsindkomster, skal overvejes, om det er hensigtsmæssigt at omlægge pensionsindbetaling fra fradragberettiget ratepension eller livrente til ikke fradragberettiget aldersopsparing, og at der kan være tilfælde, hvor dette ikke vil være fordelagtigt. Hvis det er mere fordelagtigt at fortsætte med at indskyde på en fradragberettiget ordning – trods indkomstaftapningen af overførselsindkomst på udbetalingstidspunkt - er det imidlertid også udtryk for, at der i det konkrete tilfælde ikke er det samspilsproblem, som de foreslåede regler skal afhjælpe.